viure als pirineus

Viure als Pirineus , 17/06/21

La literatura de proximitat fa Pirineu

La pandèmia —terrible i mortífera, dolorosa i empobridora, especialment cruel i injusta amb la generació que va viure les misèries i dificultats de la postguerra, en molts casos condemnada a morir en la més intensa i inhumana de les solituds!— ens ha fet també aprendre i recuperar un munt de possibilitats i de valors.

Molta gent ha recuperat i revaloritzat el plaer i el consol de la lectura, la sensació intransferible de submergir-se en el món màgic que ens sadolla com un elixir alquímic a través de la misteriosa conversió del paper i de la lletra impresa en un món de sensacions, emocions i coneixements, que ens alliberen de les rutines quotidianes i ens obren un gran i lluminós finestral de noves propostes i realitats alternatives.

Hi ha hagut també gent que, empesa per la situació d'aïllament que creaven els diferents confinaments, s'ha endinsat un pas més en el sempre procel·lós món de la informàtica. Avui, paraules com *zoom*, *meet* i moltes altres, han passat del lèxic dels enigmes indesxifrables al camp semàntic de les eines i instruments imprescindibles per a la comunicació, l'intercanvi d'experiències i coneixements.

Al Grup de Lectura de Nargó hem pogut aprendre, verificar i experimentar moltes d'aquestes noves possibilitats. A més a més, però, segons el meu modest parer, hem pogut també assaborir i revaloritzar, amb una intensitat renovada, el gaudi de paladejar la nostra literatura de proximitat més immediata. De fet, aquest plaer no l'havíem pas oblidat ni abandonat mai. Des del primer dia hem llegit les nostres autores i autors més propers: **Maria Barbal**, **Josep Espunyes**, **Jordi Pàmias**, **Albert Villaró**, etc., els quals, al costat dels nostres clàssics (**Pedrolo**, **Sagarra**, **Rodoreda**, **Català**, etc.) ens han fet compartir lectures, trobades i converses prou gratificants i enriquidores.

La novetat que ha comportat la situació de pandèmia, més enllà del funcionament telemàtic, ha estat que hem aprofundit al màxim la lectura d'autors de proximitat. Un de Nargó, un de Peramola i un altre d'Organyà. A través d'aquest ventall, ens hem pogut endinsar en la Barcelona menestral, monàstica, apassionada i revolucionària de *La veritable història del llibreter assassí de Barcelona*; entrar en el món pirinenc i llegendari de Josep Espunyes i les seves sensacionals i elaboradíssimes *Piulades de cultura popular*, reblertes d'aquells personatges de la nostra mitologia local que tant ens havien fascinat de xics: les bruixes, els dimonis, els llops, els moixons, les serps i encara alguns altres animals totèmics, magistralment estudiats i retratats, i, en aquest darrer tram del curs, ens endinsarem en la poesia austera, essencial i

profundament arrelada al país i a la terra de la qual brolla com d'una font cristal·lina, de **Joan Graell,** a través de la seua obra *El llibre del vesc*.

Al Grup de Lectura de Nargó hem pogut aprendre, verificar i experimentar moltes d'aquestes noves possibilitats. A més a més, però, segons el meu modest parer, hem pogut també assaborir i revaloritzar, amb una intensitat renovada, el gaudi de paladejar la nostra literatura de proximitat més immediata. De fet, aquest plaer no l'havíem pas oblidat ni abandonat mai. Des del primer dia hem llegit les nostres autores i autors més propers: Maria Barbal, Josep Espunyes, Jordi Pàmias, Albert Villaró, etc., els quals, al costat dels nostres clàssics (Pedrolo, Sagarra, Rodoreda, Català, etc.) ens han fet compartir lectures, trobades i converses prou gratificants i enriquidores

Ara, penso, que seria interessant que algun mestre o mestra, professor o professora, hagués fet una descoberta semblant a la nostra i es proposés aplicar-la a la seua aula. És demanar massa? Jo diria que no. Estic segur que el seu alumnat i el país li ho agrairien, amb l'avantatge que tindria a l'abast uns autors de primera a tocar de casa, tal com hem tingut la sort de poder-ne disposar a les nostres trobades telemàtiques del Grup de Lectura de Nargó.